

Kinderen ter wereld brengen: geloofsstrijd

P.L. Voorberg

'Irritante teksten'

'Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten' .... 'want Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw' .... 'doch zij zal behouden worden, kinderen ter wereld brengende'. Drie zinnen uit 1 Tim. 2 die niet direct als wandteksten te koop zijn. Toch staan ze in het Woord van God onze Vader. Niet alles wat God heeft gezegd, is opgeschreven. Deze woorden moesten de eeuwen door bewaard worden. Dit hoort bij Gods Woord, dat geschreven is om ons te leren God te eren en eeuwig gelukkig te leven. Wat heeft onze goede Vader bewogen om deze woorden te laten opschrijven en waarom heeft Hij onze menselijke samenleving zo geregeld? Verwacht niet dat ik in deze enkele pagina's dit haarfijn uit de doeken zal doen. We willen de uitgangspunten schetsen waarop ieder dan verder kan denken.

Stil en rustig strijden

Paulus leert Timoteüs de goede strijd, de geloofsstrijd (1 Tim. 1:18). Paulus en Timoteüs werkten samen in Efeze. Paulus moest weg, Timoteüs bleef alleen achter. Vanuit zijn nieuwe werkomgeving schrijft Paulus naar zijn achtergebleven plaatsvervanger in Efeze. Geen gemakkelijke positie: plaatsvervanger van deze onvergelykbare apostel te zijn, te midden van lastig geharrewar van uitpluizers, eindeloze pietlutt en zelfs lasteraars (1 Tim. 1:3v.,20). Paulus: 'Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn kind Timoteüs, dat gij de goede strijd strijdt met geloof en een goed geweten.'

Punt 1 op het strijdprogram is: bidden. Een soldaat van Jezus Christus gaat vóór de aanval op de knieën: ik vermaan dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Vaak wordt deze tekst verstaan als een bede om een strijdloos, lui-lekker-leven en dan toch zalig worden. Duidelijk is dat de Here ons een ander leven voorzegt en wijst: strijdt om in te gaan! Het klopt wat je vaak leest: God heeft ons geen kalme reis beloofd, wel een behouden aankomst. En we moeten de Here niet vragen om wat Hij ons niet beloofd heeft.

De stilte en de rust zijn een zaak van onze binnenkant, van onze levensinstelling. Bidden verandert mensen. Wie bidt, wordt stil en rustig in zijn hart en komt tot een leven van godsvrucht en waardigheid.

De levensstijl van strijders

Paulus werkt de opdracht om de goede strijd te voeren, verder uit. Punt 1 was: bidden. Daarna volgen in de brief nog vele punten. Bijvoorbeeld concrete aanwijzingen voor mannen: heilig bidden zonder toorn en twist; voor vrouwen: kleden met 'waardige' kleding. Ook dat het ambtelijke onderwijs zoals Paulus en Timoteüs dat uitvoeren, geen taak van de zusters in de gemeente is. Gezag en onderricht zijn voor de broeders, de zusters mogen dat werk laten rusten.

De unieke bijdrage van de vrouw

Paulus gaat dan in 1 Timoteüs 2 terug naar het paradijs. Als we Gen. 3 nog eens goed lezen, valt ons de scherpzinnigheid van Adam op na de val. God spreekt zijn oordelen uit: buikkruipen voor de slang, zwoegen voor de man, veel smart bij het baren voor de vrouw. Dan Adams conclusie: hij noemde zijn vrouw Eva, dat is moeder van alle levenden. Hij begint niet met klagen over de zwaarte van de straf, hij heeft direct door dat zijn vrouw toch moeder van *levenden* mag worden. En dat is inderdaad het wonder in dit oordeel van God. Adam en Eva worden niet overgeplant in de hel. Dat had God wel voorzegt aan boom-vrucht-eters: 'Als ge van de boom eet, zult ge sterven' (dat is de echte dood, de hel). Uit Gods concrete oordeel na dit eten blijkt, dat ze *niet* naar de hel hoeven. Die straf is door Christus weggedragen. Daarom mag Eva terecht moeder van *levenden* worden genoemd: Adam en Eva mogen zelf blijven leven en ze zullen *levenden* mogen voortbrengen.

In heel bijzondere zin geldt dit van de Verlosser. Die wordt door de vrouw voortgebracht, zònder de man; iets van God met een vrouw, waar de man (aanvankelijk) buiten staat. Bij het ter wereld brengen van de Verlosser - bij de belangrijkste geboorte ter wereld - werkt de vróuw mee, de man in eerste instantie *niet*.

Dat is de unieke bijdrage van de vrouw. Zij bracht de Verlosser ter wereld. Daar waren de gelovige vrouwen in het Oude Testament voortdurend mee bezig: wie van ons mag de Verlosser ter wereld brengen?! Of: zullen wij er ook in ons nageslacht bij zijn, als de Verlosser optreedt? Na Christus' geboorte is die taak van de vrouw niet afgelopen. De Verlosser is er, maar de verlossing moet worden uitgewerkt. Daartoe moeten nog steeds kinderen ter wereld worden gebracht. Gods getal van uitverkorenen moet vol worden (art. 37 NGB). Vrouwen brengen die ter wereld. Adam noemde zijn vrouw na de val terecht in diepe geloofsverwondering Eva: je mag toch LEVENDEN ter wereld brengen, zelfs de grote Levensbron. Die Levensbron zal naar de voltooiing van zijn Koninkrijk toewerken. Daarvoor moet een heleboel gebeuren. Daarvoor

moeten ook kinderen ter wereld worden gebracht. Daarin leveren vrouwen een unieke bijdrage. Het is belangrijk vanuit 1 Tim. 2:15 het ter wereld brengen van kinderen ons opnieuw voor ogen te stellen als een *genade-opdracht*. Het is *genade* levende kinderen te mogen baren. Het is een *opdracht* zo met God mee te werken. Kinderen voortbrengen is dus in de eerste plaats zaak van genade. Mogen meewerken met God op deze unieke manier. Iets wat je niet onnodig uitstelt als je de genade ziet, en ook niet onnodig beperkt. Een opdracht ook, die we zoals alle opdrachten van God, in eigen verantwoordelijkheid voor God hebben uit te voeren. Zo zal de vrouw behouden worden, kinderen ter wereld brengende, indien zij blijft in geloof, liefde, heiliging en ingetogenheid. Wie blijven in geloof, liefde...? Alleen de vrouw? Paulus schakelt over op een *meervoud*: indien zij *blijven* in geloof, liefde,.. Paulus vraagt veel van het denkvermogen van zijn lezers. Hij werkt alles niet breed uit, hij laat veel aan eigen doordenken over. Maar hij schreef: de vrouw zal behouden worden, kinderen ter wereld brengende indien zij *blijven* in geloof... Daarmee sluit hij naar mijn gevoel zijn onderwijs over mannen, vrouwen en daarmee kinderen af met godvrezende gezinnen: indien zij blijven (mannen, vrouwen en de daaruit geboren kinderen), - als ze met elkaar maar blijven in geloof, liefde, heiliging en ingetogenheid, dan mag er gesproken worden van behouden worden, toch, moeder van *levenden*, behouden mensen, toch een Eva, ondanks val en oordeel.

P.S. We zijn in dit artikel eenzijdig. We spreken nl. niet over de bijzondere taak die de Here aan vrouwen geeft die geen kinderen voortbrengen. Daarover wordt hierna geschreven in een ander artikel.

Ds. P.L. Voorberg is predikant te Rouveen.